MAGAZIN sportiv

SP

TRADIȚIE

Pe pista stadionului Dinamo din Capitală s-a afirmat recent un nou talent în motociclism: tînărul Cristian Dovitz (Dinamo). Mulți dintre iubitorii sportului cu motor prezenți la acest concurs au căutat să-și amintească unde și cu ce prilej au mai auzit de acest nume.

N-ar fi exclus ca o parte dintre ei să fi găsit dezlegarea „enigmei". Căci este vorba de o întreagă familie de... motocicliști. Originar din Sibiu, Arthur Dovitz (tatăl lui Cristian), a îndrăgit de multă vreme acest sport al curajului și îndemînării. El a evoluat în întrecerile de viteză pe circuit, obținînd deseori rezultate de valoare. Mult timp a avut un adversar redutabil în persoana motociclistului Gerhardt... Dovitz (fratele său). Rivalitatea s-a încheiat într-un mod foarte original. Soția lui Gerhardt, nemulțumită de faptul că acesta lipsea de acasă pentru antrenamente și concursuri, i-a dat un... ultimatum: „Ori renunți la motociclism (n.n.: ceea ce era aproape imposibil!), ori treci la categoria ataș și concurăm împreună!" Cum era și firesc, soțul-motociclist a acceptat cea de a doua alternativă și pe tabelele de concurs a apărut al treilea... Dovitz. Cristian este al patrulea din familie care face motociclism, dar nu și ultimul. Fratele său mai mic, Rolf, concurează la întrecerile organizate la Sibiu, iar în curînd își va face debutul și cel de al șaselea Dovitz: micuțul Heintz care la 8 ani manifestă mult interes pentru sportul cu motor...

— h. n. —

Ingeniozitate

Intr-o duminică, în orășelul italian Campos, pompierii au fost chemați la un incendiu. Sosind repede la fața locului, nu mică le-a fost mirarea constatînd că totul era în cea mai perfectă ordine: nici gînd de foc! Continuînd să cerceteze imobilul, ei au observat la etajul III un bărbat care le făcea semne disperate. „Ajutor!", „ajutor!" striga acesta din cînd în cînd.

Pompierii au înălțat imediat scara de incendiu și omul a coborît pe ea. Ajuns jos, cetățeanul n-a spus nici măcar „mulțumesc", ci a rupt-o la fugă în direcția... stadionului de fotbal.

Enigma a fost dezlegată foarte repede. Giovani Cuizaro — cel care chemase pompierii — era un înfocat amator de fotbal. Pentru nimic în lume n-ar fi lipsit o duminică de la stadion! Acest lucru a enervat-o, se pare, pe... nevastă-sa care, într-o duminică, l-a încuiat pur și simplu în casă, strigîndu-i în același timp din fața ușii: „Poftim, du-te la stadion, dacă poți!".

Te pui însă cu pasionații fotbalului? Cîteva minute mai tîrziu, lui Giovani Cuizaro îi trecea prin gînd ingenioasa idee cu chematul pompierilor.

„Cupa Angliei" nu-i... „Cupa Angliei"

„Cupa Angliei" este, fără îndoială, cea mai veche competiție fotbalistică. Inaugurată în anul 1872, această întrecere va deveni peste 12 ani centenară...

De trecutul său, cum e și firesc, sînt legate multe evenimente de seamă din istoria fotbalului modern. De pildă, jocurile celei dintîi ediții a „Cupei Angliei" au prilejuit prima apariție pe terenurile de fotbal a arbitrilor. Pînă atunci, litigiile dintre echipe erau rezolvate prin... „tratative" între căpitanii celor două formații. Tot „Cupa Angliei" este și primul trofeu transmisibil (challenge) din istoria acestui sport de mare popularitate. Regulamentul ei, instituit în 1871, prevedea că în cazul cînd o echipă cîștigă competiția de 3 ori consecutiv, trofeul să-i intre în proprietate definitivă. După cîțiva ani, în 1876, fotbaliștii clubului „Wanderers" au cucerit cupa, repetînd performanța aceasta și în anii următori. Potrivit regulamentului, cupa trebuia să le aparțină pentru totdeauna. Dar clubul „Wanderers" a păstrat-o timp de un an, înapoind apoi trofeul federației pentru a-l pune din nou în joc. Cu o condiție însă: nici o echipă să nu mai aibă dreptul de a păstra în mod definitiv acest trofeu.

În 1895, „Cupa Angliei" a fost cîștigată de Aston Villa. Mîndri de succesul repurtat, învingătorii au expus cupa cucerită în vitrina unui magazin din centrul Londrei. Peste noapte, niște hoți s-au introdus în magazin și au furat... cupa. Poliția, pusă imediat în stare de alarmă, i-a căutat pe răufăcători pretutindeni, dar aceștia au rămas nedescoperiți. Totuși, federația britanică era convinsă că, pînă la urmă, cupa tot va fi găsită. De aceea, timp de 15 ani, jocurile „de cupă" s-au disputat fără ...cupă. Echipele cîștigătoare primeau doar o... strîngere de mînă. În 1911, pierzîndu-și răbdarea, federația a pus în joc o nouă cupă, cea care este „în vigoare" și astăzi.

O LOVITURĂ ÎN PLIN!

Năprasnicul croșeu de stînga al lui Floyd Patterson și-a atins ținta. Lovit în plin la figură, Ingemar Johansson, așa cum puteți vedea în fotografie, cade la podea, unde va rămîne 9 secunde. La reluarea luptei, boxerul negru trimite o nouă lovitură puternică și Ingemar Johansson se prăbușește ca trăznit.

K.O.!

In urma acestei victorii, după cum se știe, Floyd Patterson și-a recîștigat titlul de campion mondial de box la toate categoriile, pe care îl pierduse cu un an în urmă în fața aceluiași Johansson, după un meci dramatic în care căzuse și se ridicase de ȘAPTE ORI de la podea, pentru a pierde finalmente prin K.O. în repriza a 3-a.

De data aceasta, dreapta lui Johansson n-a mai găsit adresa. A găsit-o, în schimb, stînga lui Patterson...

Și acum, cîteva amănunte despre fostul adversar al lui... Vasile Tiță din finala Jocurilor Olimpice de la Helsinki — Floyd Patterson. Născut la 14 ianuarie 1935, Patterson avea 17 ani și jumătate în momentul cînd a cucerit titlul de campion olimpic la categoria mijlocie. Silit să-și caute cît mai repede un mijloc de existență — Patterson face parte dintr-o familie foarte săracă, cu 10 copii — el trece la profesionism, obținînd o serie de succese care îl aduc în situația de a se întîlni cu Archie Moore pentru titlul de campion al lumii la toate categoriile, rămas vacant în 1956 prin retragerea din ring a campionului de pînă atunci — Rocky Marciano. Intîlnirea a avut loc în toamna anului 1956 și s-a încheiat cu victoria prin K.O. în repriza a 5-a a lui Floyd Patterson, care a devenit astfel campion mondial.

Primul lui meci cu Ingemar Johansson n-a stîrnit un interes prea mare: au asistat numai 18.000 de spectatori. Intîlnirea revanșă a avut însă un mare ecou și a adus în jurul ringului de la Polo Ground 45.000 de spectatori. Desigur, nici această cifră nu poate impresiona prea mult, mai ales dacă o raportăm la cei... 120.757 spectatori, care au fost de față la 23 septembrie 1926, la primul meci pentru titlul mondial dintre Jack Dempsey și Gene Tunney. Pe atunci însă nu exista televiziunea, în vreme ce acum peste 600.000 de amatori de box au urmărit marele meci în fața aparatelor de televiziune. A fost mult mai comod și mai ales, mult mai... economic, ținînd seama de prețurile exorbitante ale biletelor de intrare la manifestațiile sportive în țările capitaliste în general și în S.U.A. în special (la meciul de săptămîna trecută dintre Floyd Patterson și Ingemar Johansson biletele de intrare au costat între 10 și... 100 de dolari! Prețuri la îndemîna tuturor acelora care trăiesc din orice altceva în afară de... muncă!).

— J. B. —

O amintire plăcută

Recent, echipa feminină de gimnastică a țării noastre a susținut la Milano o întîlnire cu reprezentativa Italiei. La primul contact cu marele oraș din cîmpia Padului, sportivele noastre au ținut să facă tradiționala fotografie în fața Domului. O fotografie care le va aminti de însorita Italie, de succesul pe care l-au repurtat în întîlnirea cu gimnastele italiene, de primirea călduroasă care li s-a făcut.

Presa italiană — „Unità", „Corriere dello Sport", „La Gazzetta dello Sport" etc. — au avut aprecieri dintre cele mai elogioase la adresa sportivelor noastre.

Iată-le în fotografie (de la stînga la dreapta) pe cele 7 gimnaste care ne-au reprezentat țara: Uta Poreceanu, Emilia Liță, Elena Leuștean, Atanasia Ionescu, Emilia Scorțea, Elena Niculescu și Sonia Iovan. In dreapta, arbitra Adina Stroescu și o reprezentantă a Federației italiene de gimanstică venită să întîmpine delegația R. P. Romînă.

Luptă inegală?...

Avem de-a face cu un... Guliver? Nicidecum. Fotografia noastră reprezintă un duel între doi elevi ai centrului școlar de scrimă al M.I.C., cu sediul la stadionul Tineretului. Diferența de talie dintre floretiștii pe care îi vedeți la „lucru" este însă impresionantă. Micul sportiv în atac, Alexandru Micloș, din clasa a III-a a școlii medii nr. 32 din Capitală, măsoară abia 1,25 m, în timp ce adversarul său, Ion Halmagi — presupusul Guliver, care... n-a putut să încapă în obiectivul aparatului — elev în clasa a X-a la o școală serală, se apropie de o înălțime rîvnită de mulți tineri la vîrsta lui: 1,80 m și, totuși, diferența de... categorie nu constituie o piedică pentru micul floretist de a asalta curajos, de a înscrie cît mai multe tușe.

Poșta magazin

OCTAV LEONARD, BUCUREȘTI. — Echipa de fotbal Progresul București a activat la început sub numele de Spartac. Pînă în anul 1955 a jucat în categoria B. La debutul ei în categoria A s-a clasat pe locul al treilea, după Dinamo București și Flacăra (Petrolul) Ploești. E greu de apreciat care a fost cea mai bună formație pe care a aliniat-o de-a lungul anilor, ținînd seama mai ales de faptul că jucătorii s-au schimbat mereu. Parcă aș înclina mai mult pentru formația cu care a susținut primele meciuri în categoria A: Cozma—Gică Andrei, Paraschiv, Soare—Tănase, Știrbei — Cacoveanu, Iordache, Ozon, Smărăndescu I, Blujdea.

ANTON TAPU, BRAILA. — E foarte puțin probabil ca Morrow, triplul campion olimpic de la Melbourne, să participe la Jocurile Olimpice de la Roma. In momentul de față el este întrecut de numeroși alergători dintre care trebuie să citățm în primul rînd pe cei doi sprinteri negri, Norton și Tidwel (10,1 pe 100 m.). — 2) Baschetbalistul sovietic Kruminș are 30 de ani. Inălțimea lui: 2,18 m.

ILEANA PROCA, BUCUREȘTI. — Da: actorul Vasile Bogliță de la Teatrul Municipal este ...boxerul cu același nume, care a evoluat pînă acum cîțiva ani pe ringurile noastre.

AUREL PARASCHIVESCU, GALAȚI. — 1) Vîrsta exactă a lui Petschovschi: 39 de ani. Îl împlinește luna aceasta.— 2) Ce se întîmplă la o lovitură liberă indirectă dacă un înaintaș trage la gol și mingea intră în plasă? In afară de emoția pe care o încearcă unii spectatori care nu cunosc îndeajuns regulamentul, nu se întîmplă ...nimic. Se execută un banal aut de poartă.

VALERIU ROZESCU, OLTENIȚA. — 1) Sprinterul italian Livio Berutti (10,2 pe 100 m) are 21 de ani. Are 67 de kilograme la o înălțime de 1,81 m. — 2) Țările care au cîștigat pînă acum campionatul mondial de fotbal: 1930: Uruguay, 1934: Italia, 1938: Italia, 1950: Uruguay, 1954: R. F. Germană, 1958: Brazilia. — 3) Primul meci dintre Real Madrid, cîștigătoarea „Cupei Campionilor Europeni" și Penarol, cîștigătoarea competiției similare din America de Sud are loc duminică 3 iulie, deci mîine, la Montevideo. Cel de al doilea meci se va disputa în septembrie la Madrid. Echipa care va învinge va fi considerată — neoficial, bineînțeles — campioană mondială (inter-echipe).

ION POȘTAȘUL

U M O R Un K. O. original

Boxerul francez Charles Atali a susținut, nu de mult, un meci la Istanbul cu boxerul turc Zakarian. Incă din prima repriză, după un „corp la corp", el și-a trimis adversarul la podea. Arbitrul a început să numere în limba turcă. La „10", Charles Atali aștepta, firește, ca arbitrul să pronunțe cuvîntul „aut" (fie și în turcește!), consfințind astfel victoria sa prin K.O. Nu mică i-a fost însă surpriza, auzindu-l pe arbitru că începe să numere din nou, de data aceasta în... franțuzește!

In ciuda protestelor managerului boxerului francez, povestea s-a repetat și în repriza următoare, astfel că boxerul turc a avut vreme să-și revie și să se ridice de la podea.

Cum s-a ajuns la o astfel de... numărătoare? Se pare că în Turcia sînt în vigoare reguli potrivit cărora boxerul căzut la pămînt poate fi numărat fie în limba turcă, fie în limba adversarului său. Organizatorii galei, înțelegînd greșit această prevedere regulamentară — sau prefăcîndu-se că n-au înțeles-o — au găsit cu cale că un boxer căzut la podea trebuie numărat atît în limba turcă cît și în aceea a adversarului său! Deci, de două ori!

In orice caz, boxerul francez Charles Atali a ajuns la concluzia că la Istanbul e aproape imposibil să cîștigi prin K.O.

Redacția și administrația: București str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05. Interurban 72. nr. 1—2 STAS 3432 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25.
X X
Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzori din întreprindere.